

Volitve - koristen nauk

Na tem mestu smo pred dvema tednoma napisali, da Slovenska skupnost na zadnjih državnozbornih in prvih neposrednih volitvah v evropski parlament ni dosegla cilja, ki si ga je bila postavila, to je izvolitev poslanca v rimski parlament na listi Furlansko gibanje - Slovenska skupnost v volilnem okrožju Videm, Gorica, Pordenone in Belluno ter izvolitev poslanca v evropski parlament na listi vzpenjajočega se leva Union Valdôtaine. Napisali smo tudi, da kljub dvojnemu neuspehu izbira deželnega vodstva Slovenske skupnosti po našem ni bila zgrešena, saj je ta izbira med drugim nakazala novo perspektivo za slovenske volivce in volivke, ki na deželnih, občinskih in pokrajinskih volitvah glasujejo za »lipo-vo vejico« in ki v ogromni večini niso in po vsej verjetnosti tudi v prihodnosti ne bodo pripravljeno zaupati svojega glasu tej ali oni usodni italijanski stranki.

Odločitev deželnega vodstva Slovenske skupnosti pa je v določenih slovenskih krogih v zamejstvu naletela po volitvah na kritike, češ da bi bila Slovenska skupnost vsaj na Tržaškem lahko pripomogla k izvolitvi krščanskodemokratskega kandidata za poslansko zbornico, bivšega tržaškega župana Spaccinija, ki ga je za nekaj stotin preferenčnih glasov prehitel njegov tekmelec na isti listi, poslanec Tombesi. Ne glede na dejstvo, da je Spaccini na volitvah pogorel zaradi naravnost samomorilne volilne kampanje tržaškega strankinega vodstva, kažejo kritiki Slovenske skupnosti precejšnje nepoznanje volilnega zbora Slovenske skupnosti, ki na Tržaškem po ogromni večini sploh noče ničesar slišati o Krščanski demokraciji, in sicer po našem popolnoma upravičeno, glede na dvoumno — da se milo izrazimo — politiko, ki jo do slovenske manjšine že leta vodi v Trstu vodstvo te stranke. Zato Slovenska skupnost si ni nikdar — niti leta 1972, ko ni bila prisotna na državnozbornih volitvah — upala svojim članom in simpatizerjem priporočiti, naj glasujejo za kakega kandidata Krščanske demokracije, saj bi si s tem sama s kolom udarila po glavi in si dejansko izkopala svoj grob, s čimer pa bi dejansko bil hudo ošibljen boj celotne narodne manjšine za priznanje njenih najosnovnejših pravic, se pravi boj za življenjski obstoj in nadaljnji razvoj.

Tega bi se po našem morali zavedati razni kritiki, ki se s svojimi modrovanji oglašajo po volitvah, pozabljač, da so vo-

dalje na 2 strani ■

ŠEJKI SE IGRAJO z ognjem in petrolejem

Poleg vseh drugih in bolj ali manj nezogibnih problemov, s katerimi se mora danes gnjaviti zahodni svet, je že nekaj časa na vrsti tudi petrolejski problem, ki je mnogo stvari še bolj zapletel in jih grozi zaplesti še bolj. Da se petrolej draži, ni nič čudnega, danes, ko se vse draži. Vendar pa so razne okoliščine povzročile, da se draži petrolej že od začetka tega desetletja pre naglo in pretirano, kar ustvarja pogoje za svetovno gospodarsko krizo grozljivega razmerja.

Trenutno je v Ženevi v teku novo posvetovanje OPECa, na katerem bodo sklenili novo zvišanje cene petroleja. V trenutku, ko pišemo, še ni znano, koliko bo znašalo to zvišanje. A verjetno se bo nova cena ustavila pri 19, če ne pri 20 dolarjih, kar je po mnenju predstavnika Saudske Arabije Yamanija naravnost blazno, ker bi imelo daljnosežne posledice za vse svetovno gospodarstvo in bi bile od tega prizadete petrolejske države same. Res je namreč, da bi priteklo v državne blagajne ali bolj rečeno v blagajne šejkov arabskih petrolejskih držav še veliko več dolarjev, toda hkrati bi se močno zvišale cene vse svetovne produkcije in od tega bi bile najbolj udarjene prav arabske države, ki morajo uvažati skoro vse, razen petroleja. Tako bi morale takoj spet izdati za uvoz živil in industrijskih izdelkov tudi tisti denar, ki bi ga prejele za podraženi petrolej. Zato je stvar v gospodarskem pogledu ne le nesmiselna, ampak za vse škodljiva. Smisel nove podražitve — komaj je mimo zadnja — bi bil samo ta, da bi dala primitivnim ali perverznim šejkom občutek opijaneno-

sti od lastne moči in važnosti in morda tudi občutek maščevanja zaradi pospeška, ki so ga dale Združene države sklepanju mira med Egiptom in Izraelom.

Vprašanje petroleja je postalo dejansko najbolj nesmiseln problem, ki zdaj gnjava svet. S tem ni rečeno, da je bilo prej vse v redu. V resnici je bil petrolej dolgo dobo sorazmerno precenen, v nesorazmerju s svetovno industrijsko produkcijo in s cenami drugih virov energije. Zato so v zahodnem svetu kar po vrsti zapirali premogovnike. Toda kakor hitro je postala takorekoč vsa zahodna industrija s prometom vred odvisna od petroleja, hkrati pa je cela vrsta arabskih dežel postala neodvisna, so se arabski šejki zavedli priložnosti, ki se jim ponuja. Začeli so izsiljevati, zlasti v zvezi z vojnimi homatijami na Bližnjem vzhodu. Zavest moči jim je stopila v glavo. Po političnem in gospodarskem realizmu ali po zmernosti se niso nikdar odlikovali, danes pa še manj kot kdajkoli prej. Čuteč, da imajo v rokah oblast, jo skušajo izkoristiti do zadnje možnosti. Kar opijanjava se ob misli, da imajo v petroleju sredstvo, s katerim lahko spravijo na kolena ves Zahod, tudi tiste sile, pred katerimi so nekdanj trepetali. In v tem ne poznajo zdaj več nobene mere.

Zdi se, da je Zahod pasivno izroččen temu izsiljevanju, posebno še tiste države, ki nimajo petrolejskih ali drugih energetskih rezerv. In priložnost se zdi zdaj arabskim šejkom in drugim petrolejskim mogotcem ugodnejša kot kdajkoli prej. Vendar pa se lahko zgodi, da se bodo grenko prevarili.

dalje na 2 strani ■

PREJELI SMO:

Slovenska skupnost zahteva televizijske oddaje v slovenskem jeziku

»Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je razpravljalo tudi o najnovejšem stanju v okviru deželnega sedeža italijanske radiotelevizije (RAI), pri čemer je z začudenjem in z zaskrbljenostjo vzelo na znanje vest, da je vodstvo radiotelevizijske družbe odredilo, da bodo poizkusne oddaje, ki so že bile svoj čas programirane za letošnji julij in ki bodo dejansko pomenile uvod v televizijske oddaje tretjega deželnega omrežja, le v italijanskem jeziku. Vodstvo družbe RAI se pri tem izgovarja, češ da

za televizijske oddaje v slovenskem jeziku še ni prejelo navodil od upravnega sveta.

V tej zvezi Slovenska skupnost poudarja, da so bile slovenski narodni manjšini v Italiji zajamčene televizijske oddaje v slovenskem jeziku z zakonom o reformi radiotelevizije iz leta 1975, ne glede na ustanovitev tretjega televizijskega omrežja. SSK hkrati ostro graja upravni svet družbe RAI, ki se s to problematiko do zdaj sploh še ni ukvarjal, pri čemer tudi pred sloven-

(dalje na 3. strani)

RADIO TRST A

■ **NEDELJA**, 1. julija, ob: 8.00 Poročila; 8.15 Glasba za dobro jutro; 8.30 Kmetijski oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Kratka poročila; 11.05 Mladinski oder; »Ostrostrelec« (James Fenimore Cooper - Dušan Pertot), RO; 12.00 Poročila; 12.15 Nabožna glasba; 13.00 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 17.00 »Bunker«, igra v dveh dejanjih, napisal Alviero Negro v furlanščini, v slovensko beneško narečje preličil Božo Zuanella. Izvedba: Stalno slovensko gledališče v Trstu, režija Jože Babič; 19.00 Poročila.

■ **PONEDELJEK**, 2. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Kratka poročila; 9.30 Pravljičica v nadaljevanjih: France Bevč: »Čarovnica Čirimbara«; 10.00 Kratka poročila; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Slovenski izvajalci lahke glasbe; 12.00 Ribe in morje; 13.00 Poročila; 13.15 Zborovska glasba: Umetne in ljudske pesmi; 13.45 Prijeten popoldan z našimi ansambli; 14.00 Novice; 14.45 Roža mogota; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ... Obravnava posameznih vprašanj s področja kulture, znanosti, prosvete in prostega časa; 17.00 Kratka poročila; 18.00 Kratka poročila; 18.05 Kulturni prostor; 19.00 Poročila.

■ **TOREK**, 3. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem, radijska antologija novega in starega v informaciji, poduk in zabavo; 9.00 Kratka poročila; 11.00 Naš podlistek: Križanovska: »Nemeza«; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne!; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 18.00 Kratka poročila; 19.00 Poročila.

■ **7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice iz Furlanije-Juljske krajine; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Kratka poročila; 9.30 Glasba za najmlajše; 10.00 Kratka poročila; 11.30 Kratka poročila; 12.00 Bodimo resni!; 13.00 Poročila; 13.15 Zborovska glasba; 14.00 Novice; 14.10 Poletna vročica; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kratka poročila; 18.05 »Kakor listje« (Giuseppe Giacosa - Josip Tavčar) SSG; 19.00 Poročila.**

■ **ČETRTEK**, 5. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Kratka poročila; 9.30 Otroci se igrajo (Novella Carli); 10.00 Kratka poročila; 11.00 Roman v nadaljevanjih: »Rokovnjača« (Josip Jurčič - Janko Keršnik - Marija Susič); 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Roža Mogota; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 18.00 Kratka poročila; 18.05 Kulturni prostor; 19.00 Poročila.

■ **PETEK**, 6. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Kratka poročila; 9.30 Na počitnicah; 10.00 Kratka poročila; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Slovenski izvajalci lahke glasbe; 12.00 Studio 2, zdaj in nikdar več; 13.00 Poročila; 13.15 Zborovska glasba: Letošnja revija »Primorska poje«; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Naši nepoznani znanci; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kratka poročila; 18.05 Kulturni prostor; 19.00 Poročila.

■ **SOBOTA**, 7. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Glasba za dobro jutro; 8.00 Novice; 8.05 Z novim dnem; 9.00 Kratka poročila; 9.30 Nekoč, v davnih časih; 10.00 Kratka poročila; 11.00 Roman v nadaljevanjih: »Rokovnjača«; 11.30 Kratka poročila; 11.35 Počitniški vrtiljak; 13.00 Poročila; 13.15 Glasba po željah; 14.00 Novice; 14.10 Za prijetno popoldne; 14.45 Slovenske potovalne revije v Italiji; 15.30 Kratka poročila; 16.30 Rezervirano za ...; 17.00 Kratka poročila; 17.05 Skladatelji in izvajalci; 18.00 Kratka poročila; 18.05 »Rdeči telefon« (Zarko Petan); 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Šejki se igrajo z ognjem in petrolejem

■ nadaljevanje s 1. strani

Zahod je voljan prenašati to izsiljevanje do neke mere in celo do precejšnje. Toda predalet ne more iti, če noče lastnega propada in propada vsega ostalega sveta. Res je sicer, da bodo arabske in druge petrolejske države same udarjene od podražitev, toda šejkov se to ne tiče, kajti dohodki od petroleja spadajo samo statistično k narodnemu dohodku njihovih držav, v resnici pa tečejo v njihove zasebne blagajne. Znani so bajni dohodki in bajno razkošje arabskih šejkov — zlasti avti, množice sužnjev, stotine najlepših žena, razkošne jahte, velika moderna letala, bajne palače, vile in investicije na vseh koncih in krajih, ljudstvo pa ostaja revno in nevedno kakor prej.

Natezanje med šejki in zahodnimi državami trenutno še traja, toda ni dvoma,

da ne bo več dolgo trajalo. Zahod se ne bo dal več dolgo izsiljevati. Ali bo izbruhnila oborožena kriza, o kateri se že govori in v kateri bodo neizogibno podlegli vojaško še vedno nemočni šejki, ali pa si bo Zahod že v kratkem pomagal s svojo tehnologijo in bo postal neodvisen od arabskega petroleja. Pomagal si bo z vodikom, z umetnim petrolejem ali s čim drugim. Tudi to je že v teku. Šejki se ne morejo zanašati na Sovjetsko zvezo. Umila si bo roke in se omejila kvečjemu na kake proteste. Zadeva je preresna, da bi se Sovjetska zveza mogla in hotela resno zares mešati vanjo.

Stvar se bliža odločitvi in šejki bi naredili pametno, če začnejo popuščati. Najbrž bodo to spoznali že iz sklepov sedanje vrhunškega sestanka sedmih najbolj industrializiranih držav v Tokiu, ki se ga udeležuje sam Carter.

Zakaj tragedija vietnamskih beguncev

Zadnji čas priteguje veliko pozornost svetovne javnosti tragedija vietnamskih beguncev, ki bežijo na svojih čolnih in prastarih parnikih na morje in se potikajo nato ob obalah Siama, Malaje, Burme, pa tudi Indonezije in Filipinov proti jugu. Nihče točno ne ve, koliko je že teh beguncev, a računajo, da jih je že na stotisoče. Nad mnogimi sploh nimajo pregleda. Mnogi so zbežali ilegalno iz Vietnama, druge so zapodile oblasti, med njimi vietnamske Kitajce, tretjim pa so dovolile izselitev in jih celo priganjale ali nagnale, da bi se tako rešile ideoloških nasprotnikov. Mnogo pa je tudi takih, ki hočejo izkoristiti priložnost, da bi se izselili v Združene države ali v Francijo. Mnogi odrasli že znajo nekaj francoščine ali angleščine še iz časa, ko so bile v deželi francoske oblasti in šole, nato pa francoska in ameriška vojaščina.

Tako Francija kot Združene države pa se branijo sprejeti večje število beguncev iz Vietnama in jih skušajo naprtiti obalnim državam na Daljnem vzhodu, ki pa so prerevne, da bi lahko sprejele tako maso beguncev, razen tega se jih bojijo, glede na njihovo število in tradicionalno sovražnost med temi narodi.

Medtem ko so mnogi odrasli sami odgovorni za stisko, v kateri so se zdaj znašli zaradi lahkomišelnega bega, pa so nešteti otroci med begunci nedolžni. Mnogi so že postali žrtve lakote, žeje, boleznih in nesreč ali kužnih boleznih. Vsaj teh bi se morale usmiliti bogate zahodne države, predvsem tiste, ki so bile vpletene v vietnamski spor.

Morale bi se bile prej zavedati odgovornosti, ki si jo nakopavajo, ko mečejo tiste ljudi iz rednega življenja in jih potiskajo na pot, ki nujno pelje v beg in nesrečo. Zdaj pa škrtajo z denarjem za pomoč, celo bogata Amerika.

EVROPSKI RIBOLOV

Kmetijski ministri evropske deveterice, ki so pristojni tudi za ribolov, so v Luksemburgu sklenili podaljšati za šest mesecev okvirni dogovor o razsežnosti do 200 milj za trgovinsko izkoriščanje ozemeljskih voda. V bistvu ni prišlo do dogovora o novem režimu za ribolov v okviru držav deveterice predvsem zaradi stališča Velike Britanije. Evropski komisar za kmetijstvo Gundelach je zagotovil italijanskemu podtajniku Del Riu, da bo še ta teden ali v začetku prihodnjega tedna odpotoval v Tunizijo za pogajanja o obnovitvi pogodbe o ribolovu med Italijo in Tunizijo, ki se mora v skladu s skupnostnimi določili skleniti med Tunizijo in EGS.

Evropski kmetijski svet je nadalje formalno dovolil Italiji, da podaljša za šest mesecev, in sicer do decembra tekočega leta, dogovor o ribolovu med Italijo in Jugoslavijo. Evropska gospodarska skupnost bo krila stroške.

Po posredovanju ministra za delo Scottija so se obnovila pogajanja med sindikalnimi zastopniki kovinarjev in predstavniki delodajalcev.

VOLITVE - KORISTEN NAUK

■ nadaljevanje s 1. strani

litve huda preizkušnja za vsako politično stranko in da jih ne moremo primerjati z občnim zborom takega ali drugačnega združenja ali kluba. Če so bili glasovi za listo Furlanskega gibanja - Slovenske skupnosti na Tržaškem za slovensko stvar izgubljeni — kot pravijo kritiki — so bili za to stvar izgubljeni tudi slovenski glasovi za socialistično kandidatno listo in bi bilo bolje, da

bi se bili usmerili na kandidata KD Spacinija ter mu s tem omogočili izvolitev.

Dejstvo pa je, da je velik del zamejskih Slovencev zaradi pomanjkanja ustreznih struktur dejansko politično odsoten, kar je jasno prišlo do izraza tudi na zadnjih volitvah 3. in 10. junija. Upamo, da je to koristen nauk ali vsaj snov za resno razmišljanje, čemur bi morali slediti ustrezni ukrepi.

Energetsko varčevanje v Italiji in po svetu

Reševanje energetske krize je zdaj v ospredju gospodarske politike tako v Italiji kot v svetovnem okviru. Vprašanje energetskih virov je bilo 21. in 22. junija na delovnem sporedu zasedanja ministrskih predsednikov Evropske gospodarske skupnosti v Strassbourgu, te dni pa o zadevi razpravljajo glavne sedmere industrijske države Zahoda, v številni Ameriko in Japonsko, ki so se sestale v Tokiu.

Kaj je sklenila Evropska gospodarska skupnost v Strassbourgu? Sprejela je pred-

PRESELITEV UREDNIŠTVA IN UPRAVE

Cenjene naročnike obveščamo, da sta se uredništvo in uprava Novoga lista preselila v ulico Valdirivo 36, prvo nadstropje.

vsem pet sklepov. Zmanjšala bo še bolj uvoz petroleja po načrtu, ki sega tja do leta 1985. V letih 1973-1978 je Evropska gospodarska skupnost že skrčila energetski uvoz od 63 na 56 odstotkov in leta 1985 bo znižanje znašalo že 50 odstotkov. Za prihodnjih pet let je uvoz petroleja blokiran na ravni iz leta 1978, to je na količini 470 milijonov ton.

Evropska gospodarska skupnost bo nadalje nadzorovala prosta tržišča petroleja, zlasti tržišča v Rotterdamu, da špekulacija ne bi dvigala cen. Pospešili bodo kopanje premoga ter njegovo ponovno uporabo za elektrarne in industrijo. S pospešenim tempom bodo razvijali atomske elektrarne. Vzporejali bodo prizadevanja za razvoj takojmenovanih »čistih energetskih virov, to je sončne in geotermične energije«. Evropska gospodarska skupnost bo začela dialog s petrolejskimi državami, toda ne o cenah petroleja, marveč o sredstvih za uravnovešanje ponudbe in povpraševanja.

Osrednje vprašanje energetske politike je v tem, kako zmanjšati potrošnjo petroleja, ne da bi prišlo do zastoja v gospodarskem razvoju. Gospodarski zastoj bi namreč pomenil nove težave na področju zaposlitve. Te težave je mogoče preprečiti z alternativnimi energetskimi viri, kot so poleg premoga atomska sila in sončna energija.

Gospodarski strokovnjaki stavljaajo razne predloge proti morebitni tolikšni podra-

žitvi. Bivši načelnik japonskega zunanjega ministrstva za gospodarsko programiranje Miyazawa predlaga odločno politiko držav potrošnic petroleja. Podobno politiko je leta 1974 predlagal takratni ameriški zunanji minister Kissinger, a ni bila sprejeta, da ne bi škodovali mirovnim prizadevanjem na Bližnjem vzhodu. Zdaj je položaj drugačen, ker sta Izrael in Egipt sklenila mirovno pogodbo, razne druge arabske države pa itak odklanjajo pogajanja z Izraelom. Miyazawa predlaga, naj bi države potrošnice bojkotirale vsako ponudbo petrolejskih držav, ki bi presejala ceno 20 dolarjev za sod ali 159 litrov.

Drugačen predlog postavlja znani ameriški monetarni strokovnjak Milton Friedman. Ta pravi, da hude zime, pretirana potrošnja zasebnikov in lakomnost proizvajalk petroleja niso nič novega. V preteklosti je primanjkovalo goriva samo med drugo svetovno vojno. Po Friedmanovem mnenju je ameriški predsednik Nixon leta 1971 napravil napako, ko je določil najvišjo dovoljeno ceno za petrolejske proizvode na ameriškem tržišču, ki pretirano troši energijo. Najbolj gotov način za ustvaritev pomanjkanja kakega blaga — trdi Friedman — je določitev najvišje dovoljene cene, ki je nižja od tiste, ki nastane na tržišču po zakonu o ponudbi in povpraševanju. Edini izhod je zaradi tega po mnenju ameriškega ekonomista popolna sprostitev cen petrolejskih proizvodov, katerih dvig bo takoj znižal potrošnjo in istočasno bo napravil za rentabilno iskanje alternativnih energetskih virov.

V Italiji so sestavili načrt za varčevanje z energijo minister za industrijo in trgovino Nicolazzi ter strokovnjaki njegovega ministrstva. Tako imamo zdaj poleg Pandolfijevega načrta za splošni gospodarski razvoj Nicolazzijev načrt za energetsko varčevanje. Načrt je dolg 132 strani ter ima 63 prilog. O načrtu bo v ponedeljek nov vrhunski sestanek pristojnih ministrov.

Atentat na poveljnika NATO

Vrhovni poveljnik oboroženih sil Atlantske zveze, ki je pred dnevi le za las ušel zagonetnemu dinamitnemu atentatu, je na tiskovni konferenci dal razumeti, da je že večkrat prejel grožnje s strani terorističnih organizacij. Opozoril je, da so tako skrajno desničarske kot skrajno levičarske teroristične organizacije zelo aktivne,

Naj omenimo zlasti glavne točke Nicolazzijevega načrta: večja uporaba premoga, zmanjšanje hitrosti za avtomobile na avtomobilskih cestah, omejitev prodaje gazolina tujim avtomobilom pri zupuščanju države, prepoved parkiranja v zgodovinskih središčih mest, omejitev temperature pozimi v javnih in zasebnih lokalih, podaljšanje poletne ure in božičnih šolskih počitnic, odpravo olajšav za uslužbenke električnih družb, kratki teden v šolah in javnem sektorju ter odprava bencinskih bonov za tujce.

Po vsem tem je naravno, da Evropska gospodarska skupnost danes praznuje nov praznik: »Dan sonca«.

—o—

**Sindikata slovenske šole,
Kmečka zveza,
Slovenski raziskovalni inštitut
Dijaška Matica
Slovensko deželno gospodarsko združenje**

Vas vljudno vabijo na Ustanovni občni zbor

SLOVENSKEGA DEŽELNEGA ZAVODA ZA POKLICNO IZOBRAŽEVANJE

v petek, 29. junija 1979, ob 18.30 v prvem in ob 19. uri v drugem sklicanju, v Trstu, ul. sv. Frančiška 2, II. nadst., v Gregorčičevi dvorani.

Dnevni red:

1. Uvodno poročilo
2. Pozdravi gostov
3. Odobritev statuta
4. Izvolitev Upravnega sveta
5. Razno

—o—
Pripravljalna komisija

MANJŠA BREZPOSELNOST

Po zadnjih podatkih osrednjega statističnega urada se je število brezposelnih v Italiji v zadnjih treh mesecih znižalo za 52 tisoč. Uradno število brezposelnih znaša milijon 580 tisoč oseb.

—o—

Medministrski odbor za cene je odredil podražitev plinskega olja za prevozna sredstva. Liter tega olja stane pri črpalkah 215 lir. Podražilo se je tudi gorivo za ogrevanje, in sicer za 25,59 lir na liter.

Slovenska skupnost zahteva...

■ nadaljevanje s 1. strani

sko zamejsko javnost opozarja na odgovornost KPI in PSI, ki imata v tem svetu predsednika in kvalificirano predstavništvo, a nista do zdaj ničesar učinkovitega ukrenila, da se vprašanje televizijskih oddaj v slovenskem jeziku premakne z mrtve točke SSK poziva slovensko javnost, naj od-

ločno nastopi proti takemu početju in naj glasno zahteva izvajanje zakona o radio televizijiški reformi, ki med drugim predvideva televizijske oddaje v slovenskem jeziku.

—o—

Portugalski predsednik Eanes je dopotoval na štiridnevni uradni obisk v Jugoslavijo.

vendar ni hotel točno povedati, za katero organizacijo gre. Posredno je izključil, da bi bila to Irska republikanska vojska. Teroristi so bili postavili 15 kilogramov težak peklenki stroj pod mostiček na poti, ki pelje do vrhovnega poveljstva v Casteauju, nedaleč od belgijsko-francoske meje. Peklenki stroj, ki je bil povezan z vžigalnikom kakih 170 metrov stran od ceste, so sprožili le sekundo potem, ko je Haigov avtomobil prevozil mostiček. Eksplozija je povzročila šestmetersko luknjo. Raznesla je avtomobil telesne straže, ki je sledil Haigovemu, vendar so bili dva belgijska policista in član ameriške varnostne službe le lažje ranjena.

Kot napovedano, bo Haig jutri prepustil poveljstvo generalu Rodgersu. Haig je bil tesni sodelavec nekdanjega ameriškega državnega tajnika Kissingerja in je leto dni kril mesto šefa kabineta Bele hiše pred odstopom predsednika Nixona.

»Zakladi Slovenije - Zgodovina Slovencev«

V atrijskem dvorišču Tržaške knjigarne je bila v torek slovesna predstavitev dveh pomembnih knjig Cankarjeve založbe. Marijan Krušič in Matjaž Kmecl sta spregovorila o knjigi »Zakladi Slovenije«, ki je izšla pred meseci in prejela Župančičevo nagrado, Bogo Grafenauer in Milica Kacin Wohinz pa o pravkar izšli Zgodovini Slovencev. Nastopila sta še urednika obeh izdaj ter ravnatelj Cankarjeve založbe Martin Žnideršič. Gre za vrhunske dosežke slovenskega založništva. Cankarjeva založba je knjigi pripravljala že dolgo vrsto let v povezavi z vrhunskimi slovenskimi znanstvenimi strokovnjaki za posamezna področja. Ravnatelj založbe je podčrtal, da že-

tografij, ves ta material pa je bilo treba strniti.

Zgodovina Slovencev obsega tisoč strani večjega formata ter jo odlikuje sodobna uredniška zasnova. Enakovredna je tovrstnim izdajam, ki izhajajo pri mnogo večjih narodnih z obsežnejšo založniško dejavnostjo in finančnimi možnostmi. Besedilo dopolnjujejo številne barvne ilustracije, grafiki, časovne in tematske preglednice in zemljevidi.

—o—

ATENTAT NA TRŽAŠKI SEDEŽ RADIOTELEVIZIJE

V torek ponoči so neznanci izvršili atentat na deželni sedež Italijanske radiotelevizije v Trstu. Pred glavni vhod sedeža v ulici Fabio Severo so pripeljali dostavno vozilo APE, ki je bilo očitno polito z bencinom. Vozilo so zažgali, tako da je v hipu nastal silovit požar, saj so zublji dosegli celo četrto nadstropje. Na glavnih vratih so popokale vse šipe, črn dim pa je onesnažil veliko oken v štirih nadstropjih. Nočni čuvaji so takoj obvestili gasilce in policijo. Sami pa niso mogli pogasiti požara, saj med drugim ni bilo mogoče izstopiti iz poslopja. Gasilci so pogasili požar in zlasti preprečili, da bi bili poškodovani številni avtomobili, ki so bili parkirani pred poslopjem. Kljub temu sta bila poškodovana dva avtomobila.

Odgovornost za atentat si je prevzela fašistična skupina »Lotta rivoluzionaria«.

SLOVENSKA SKUPNOST - Sekcija
Devin - Nabrežina prireja na igrišču
SOKOLA v Nabrežini

»Naš praznik«

Spored:

SOBOTA, 30. junija 1979:

ob 18. uri otvoritev z odprtjem kioskov; ob 19. uri koncert nabrežinske godbe na pihala; ob 21. uri ples ob zvokih ansambla »LOJZE FURLAN«.

NEDELJA, 1. julija 1979:

ob 18. uri odprtje kioskov; ob 19. uri koncert godbe na pihala iz Trbovelj; govor, ki ga bo imel Antek Terčon, član deželnega tajništva SSk; ob 21. uri ples z ansamblom TAIMS; ob 01. uri zaključek »Našega praznika«.

VABLJENI VSI SLOVENCII !!!

Z dobrim vinom bomo namakali
domači prigrizek.

lita knjigi podati sintezo slovenskega bivanja. Zgodovina Slovencev posreduje pregled od prazgodovine do današnjih dni, Zakladi pa predstavljajo tisto, kar je v Sloveniji najznačilnejšega. V Zgodovini je sodelovalo več kot deset avtorjev, pri Zakladih pa cela vrsta strokovnjakov, medtem ko je za besedilo poskrbel dr. Matjaž Kmecl. Redakcijsko delo je bilo zelo obsežno, saj so na primer pregledali nad štirideset tisoč fo-

Vprašanja v dolinskem občinskem svetu

Dolinski občinski svet je imel pretekli četrtek zadnjo sejo pred poletnim odmorom. Zato je razumljivo, da so svetovalci imeli več vprašanj in priporočil občinski upravi glede številnih perečih problemov.

Eden takih zelo nujnih problemov je izredno slabo stanje občinskih cest in ulic po posameznih vaseh, ki se jim vidno pozna dolga deževna zima, tako da so polne lukenj. Na to je občinsko upravo opozoril svetovalec Glavko Petaros, ki je spomnil tudi na potrebo po ureditvi igrišča pri osnovni šoli v Borštu.

Svetovalec Boris Gombač je pozval upravo, naj ponovno posreduje pri tržaški provinci, da bi se enkrat že lotila ureditve nevarnega ovinka na cesti v Ricmanjih.

Svetovalec Alojz Tul je vprašal, kaj je krivo temu, da morajo občani po dolge mesece čakati, da gasilci opravijo svoje nadzorstvo nad ogrevalnimi napravami v stanovanjih, kar potem zavlači dovoljenja tudi drugih ustanov. To vprašanje je dopolnil še svetovalec Marino Bandi s pripombo, da je treba enako dolgo čakati na dovoljenje ustanove za spomeniško varstvo (Belle Arti).

Župan je na gornja vprašanja in priporočila zagotovil zanimanje občinske uprave.

V drugem delu se je občinski svet odobril vrsto sklepov redne uprave. Med važnejšimi sklepi, ki presegajo okvir redne uprave, naj omenimo odobritev načrta novega organika za osebje občine Dolina, ki predvideva skupno 76 mest, v katera so vključena tudi mesta snažilk po šolah.

Daljša razprava se je razvila v zvezi s smetarsko službo, katere proračun bo treba uravnovesiti, to se pravi odpraviti nekatere stroške in povečati takse v breme porabnikov te javne službe. Pričakovati je torej treba stoddostno povečanje tarif za pobiranje smeti že v prihodnjem letu.

Končno je občinski svet razpravljal o posegih, potrebnih za ureditev celotnega okolja in varstva v dolini Glinščice.

—o—

Predsednik republike Pertini je začel s posveti za sestavo nove vlade. Opazovalci menijo, da bo državni poglavar ob sklepu posvetov po vsej verjetnosti ponovno poveril poslancu Andreotti-ju nalogo za sestavo nove vlade.

Poimenovanje šole v Gabrovcu

V nedeljo je bil v zgoniški občini pomemben praznik slovenske šole, stebra ohranitve in razvoja slovenske narodnostne skupnosti. Šola v Gabrovcu so slovesno poimenovali po borcu za narodno in družbeno pravičnost JOŽETU SREBRNIČU, komunističnemu poslancu v italijanskem parlamentu po prvi svetovni vojni, ki je po nastopu fašistične strahovlade preživel sedemnajst let v konfinaciji. O pomembnosti poimenovanja je spregovoril zgoniški župan Guštin, ki je obenem podčrtal zavzetost vaše skupnosti in predsednika pripravljalnega odbora Ivana Furlana pri premostitvi ovir. Spregovorila sta še didak-

tični ravnatelj Tavčar ter proseški župnik Šibenik. Srebrničev kip je delo kiparja Jožeta Pohlana.

Predsednik Kraške gorske skupnosti Budin je nato v slavnostnem govoru orisal Srebrničev lik, njegovo ljubezen do sočloveka ter njegov boj za enakopravnost in pravičnost. Budin je v svojem govoru podčrtal nujnost po uresničitvi globalnega zaščitnega zakona za slovensko narodnostno skupnost v Italiji. Na prireditvi so nastopili domači osnovnošolci ter otroci iz otroškega vrta kot tudi osnovnošolci iz Zgonika in iz Saleža. Sodelovala sta tudi zbora Rdeča Zvezda iz Saleža in Vasilij Mirk s Proseka.

Pred razpletom petoveljskega procesa?

Goriška javnost z zanimanjem spremlja potek procesa proti šestim osumljencem atentata v Petovljah; že od vsega začetka je marsikomu postalo jasno, da so goriški preiskovalci prenašlo in prepovršno zaključili svoje delo. Zanimanje je bilo veliko že takoj po atentatu, saj se v mestu skoraj ni govorilo o drugem, sedaj pa to zanimanje postaja vedno večje, ker so na beneškem sodišču prišle na dan novice, ki skoraj stodoletno potrjujejo zgrešeno preiskavo. A-

Klub starih goriških študentov bo v nedeljo, 1. julija, ob 10. uri po jugoslovanskem času odkril na Erjavčevi cesti v Novi Gorici doprsni kip

dr. JOSIPA VILFANA

zaslužnega primorskega politika.

Slovesnost bo združena s kratkim kulturnim programom. O liku znanega slovenskega primorskega politika, zastopnika primorskih Slovencev in istrskih Hrvatov v rimskem predfašističnem parlamentu bo spregovoril dr. Filibert Benedetič. V kulturnem programu bosta sodelovala član Slovenskega stalnega gledališča v Trstu Stane Raztresen in primorski pevski zbor.

tentat je močno odjeknil v goriškem mestu in tudi izven njega, saj je bilo razumljivo, da je ozadje tega atentata bilo in je še vedno nejasno. Osumljenci tega zločinskega dejanja so več časa presedeli v zaporu, vendar obtožbe proti njim so takoj pokazale, da ne morejo biti avtorji atentata, saj so goriški mladeniči vsem bili poznani kvečjemu kot več ali manj izvežbani »huligani« in še to verjetno ne. Zato je bilo povsem jasno, da niso mogli organizirati take zločinske akcije. Morda se je kdo izmed teh kdaj skregal s kakim orožnikom, to pa je

bilo tudi vse. Preiskovalci pa niso bili tega mnenja.

Takoj so opustili vsako politično sled, verjetno zaradi tega, ker so se zavedali, da bi jih preiskava v pravo smer privedla do resničnih zločincev. Takrat je preiskavo vodil poveljnik karabinjerske legije iz Vidma polk. Dino Mingarelli (ki je bil med tem premeščen in povišan v generala) in ki je spretno speljal tudi javnega tožilca, goriškega odv. Bruna Pascolija, slednji pa je na procesu zahteval najstrožjo kazen za 6 goriških mladeničev. Sledil je priziv in sedaj se proces odvija pred beneškim sodiščem. Med tem pa je prišlo tudi do drugih nejasnih akcij; pred sodniki so se znašli nekateri branilci osumljencev, goriški občinski zdravnik, ravnatelj šole, kjer poučujejo nekateri odvetniki, časnikarji in še kdo; vendar ta ustrahovalna akcija ni obrodila sadov, tožilci so postali obtoženi in krog »osumljencev« se je razširil. Nenadoma pa pride vest, ki jo je posredovala obveščevalna služba, da je avtor anonimnega telefonskega poziva, ki je povzročil tragedijo, verjetno neofašist Carlo Cicutini, znan po tem, da je preusmeril letalo v Ronkah, pri čemer je izgubil življenje njegov »kolega« Ivano Boccaccio. Po tem dogodku je Cicutini nekaj časa še krožil po Vidmu, potem pa je izginil v Španijo, kjer si je baje operiral glasilke, zato da bi spremenil glas in da bi ga ne spoznali pri primerjanju z registracijo telefonskega poziva. Vso to operacijo je verjetno finansirala goriška neofašistična stranka in sam goriški neofašist odv. Eno Pascoli (ki je med drugim tudi občinski svetovalec te stranke) naj bi poslal v Španijo visoko vsoto denarja. Sedaj se postavlja vprašanje, če je to »odkritje« obveščevalne službe verodostojno, nekaj resnice pa je verjetno tudi v tem.

Ne moremo vedeti, kako se bo ta proces končal, dejstvo pa je, da je javni tožilec zahteval za šest goriških osumljencev

oprostitev zaradi pomanjkanja dokazov, z razliko dveh tržaških sodnikov, ki sta zahtevala šest obsodb na dosmrtno ječo. Podobno kot na nekaterih drugih procesih v zadnjih letih v Italiji, se tudi ob tem atentatu začnajo kazali znaki odkrivanja resničnih zločincev in tudi onih, ki stojijo v ozadju teh terorističnih akcij. Zadnja vest se je takoj razširila po goriškem mestu in je predmet novih ugibanj ter sumničen. Res je, da je neofašistična stranka takoj odbila vse obtožbe, vendar je vprašljivo, če ji bo uspelo odbiti vse odgovornosti. Dejstvo je, da je šest goriških osumljencev verjetno po nedolžnem obsedelo precej časa v zaporu in da jih je ta petoveljski proces prizadel. Nadaljnji potek dogodkov bo morda pokazal, da so obtožbe proti njim bile neosnovane in da bo treba resnične avtorje še odkriti.

—o—

Delo komisije za mejne prehode

V sredo, 20. junija, se je sestala na goriškem županstvu mešana italijansko - jugoslovanska komisija za izgradnjo mejnega prehoda v Štandrežu in mejnega prehoda v ul. Sv. Gabrijela - Erjavčeva cesta. Komisija, ki ji za italijansko stran predseduje inž. Maggiulli (skrbnik za javna dela v naši deželi), na jugoslovanski strani pa inž. Lojze Blenkuš (direktor Cestne skupnosti SR Slovenije), se je sestala po več kot enoletnem premoru, vendar je bilo v tem času opravljenega veliko dela s strani dveh tehnično-operativnih podkomisij, ki sta se večkrat sestali, da bi uskladili načrte za izgradnjo obeh mejnih prehodov. Predvsem je važno to, da sta podkomisiji podrobno preučili načrte za izvedbo del na obmejni postaji Štandrež - Vrtojba, ki bo dograjena z vso verjetnostjo že prihodnje poletje; to je izredno pomemben objekt, ki bo razbremenil težak promet v Rožni dolini in bo neposredno povezoval našo deželo s Slovenijo preko novo zgrajenih avtocest. Na italijanski strani so cestne povezave že zagotovljene, v sosednji državi pa so v načrtu in v dobri fazi napredovanja prizadevanja za celotno preureditev cestnih povezav v obmejnem pasu, postavlja pa se tudi vprašanje izgradnje avtoceste od Nove Gorice do Razdrtega. Ta cesta bo omogočila hitro povezavo med Ljubljano in Gorico, oziroma z avtocestnim omrežjem v notranjost Italije. Člani podkomisije so glavni mešani komisiji poročali o poteku del in o medsebojnih dogovorih.

Prav tako važno je tudi odprtje mejnega prehoda v svetogorski četrti, ki bo sicer namenjen samo pešcem, vendar bo neposredno povezoval obe mesti. Tu se bodo dela začela, kakor hitro bo na italijanski strani znano ime gradbenega podjetja, ki bo objekt zgradilo. Na zadnjem sestanku so se člani delegacij dogovorili tudi o načinu pregrajevanja od mejnega prehoda do Solkana. Uvodoma je goste pozdravil goriški župan De Simone, ki je poudaril pomen skupnega dela v obmejnem pasu in med drugim dejal, da je ta komisija začela z delom na izrecno željo takratnega ministrskega predsednika Alda Mora in ki je bila imenovana že pred podpisom Osimskih sporazumov, to pa pomeni, da so se že takrat začeli postavljati temelji za nadaljnje sodelovanje.

Odobren načrt za popravilo šole v Pevmi

Občinski svetovalci so pretekli petek odobrili načrt, po katerem bo občinska uprava poskrbela za popravilo osnovne šole v Pevmi. Na ta način bo zadoščeno zahtevi, ki jo že več časa postavljajo šolske oblasti, pa domači rajonski svet in starši. Šolska stavba se nahaja v precej slabem stanju in ni bila nikoli niti delno popravljena; podovi so dotrajani, higienski prostori so neprimerni, v poslopiju ni centralne kurjave in tudi notranja ureditev ne odgovarja potrebam. Sedaj pa bodo stavbo temeljito predelali in tudi zunanji videz bo lepši; za celotno preureditev in popravila bodo porabili 128 milijonov lir, ki jih bo občinska uprava zaprosila pri blagajni za posojila v Rimu po dokončni odobritvi. Po zadnjih ministrskih določilih bodo morali začeti dela v teku štirih mesecev po odobritvi, zato lahko računamo, da bodo z deli pričeli morda prihodnje jesen; med tem pa bo občinska uprava poskrbela za prevoz osnovnošolskih otrok v drugo poslopije, po vsej verjetnosti v Štmaver, kjer je trenut-

no šolsko poslopije prazno, je pa dovolj prostorno, da sprejme vse razrede

Ne bo odveč, če poudarimo, da občinska uprava le sprejema zahteve o preureditvi šolskih stavb v mestu in v okoliških vaseh. Pred leti so preuredili šolsko poslopije v Podgori, sedaj je na vrsti šola v Pevmi, v načrtu so tudi šolske stavbe v Štandrežu, pred kratkim so dogradili novo poslopije v ul. Campi, prav tam se gradi tudi otroški vrtec, nižja in višje šole pa so trenutno v bivšem goriškem semenišču; slovenska javnost pa še pričakuje, da se sprejmejo dokončne odločitve v zvezi s predlaganim šolskim centrom v južnem delu mesta. Upajmo, da se bo to vprašanje rešilo, ko bo prišlo do končnega sprejema revizije regulacijskega načrta v goriški občini. V tem povolilnem obdobju in pred »velikimi« počitnicami vlada sicer določen zastoj, vendar se bo vprašanje postavilo z vso resnostjo verjetno v prihodnjih mesecih, proti koncu leta, ko bomo neposredno prešli v predvolilno ozračje za obnovitev občinskega sveta.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

»Duha ne ugašajte«

Kot priloga Biltena, verskega časopisa za študente in izobražence, je izšla pred kratkim v Ljubljani knjiga z naslovom »Duha ne ugašajte«, zbornik predavanj s teološkega tečaja o aktualnih temah za študente in izobražence v razdobju 1978-1979.

Kar nekam preveč tiho je ostalo okrog te esejistične knjige, ki pa je ena najboljših in najzanimivejših, kar jih je letos in morda še lep čas prej izšlo na Slovenskem. Tu imam v mislih predvsem miselno bogastvo knjige in njeno idejno globino — tisto, kar si najbolj želimo, ko bi radi, da bi odsevala slovenska književnost in predvsem slovenska esejistika evropsko raven in kvaliteto. Res je, da gre zlasti za teološka predavanja, toda v bistvu gre za duhovne kvalitete sploh, za duha kot takega, kajti lahko bi dejali, da enega ni brez drugega; duh, kvaliteta in iskanje Boga so v bistvu ena in ista stvar.

V knjigi so objavljena predavanja teološkega značaja, ki so jih imeli Jože Rajhman, Vekoslav Grmič, Janko Bohak, France Perko, Tone Stres, Anton Marinko, Alojz Rebula, Lojze Suštar, Franček Križnik, Vanja Kržan, Stefan Steiner, Marko Pogačnik, Janez Janžekovič, Rudi

Koncilija in Jože Krašovec. Iz knjige je izpadlo predavanje Franca Rodeta.

Predavanja se medsebojno dopolnjujejo in osvetljujejo problem vere in krščanskega duhovnega življenja z vseh strani. Skupnost izhodišč pa je poudarjena v uvodni besedi Rudija Koncilija, kjer je rečeno med drugim: »Teme lahko na prvi pogled izgledajo dokaj različne. Vendar jih povezuje ista luč, pozornost na Svetega Duha, ki je »moč z višave«, ki deluje po Kristusovem vstajenju v človeškem občestvu in njegovi zgodovini. ... »Odprtost, širina in svoboda Duha nam odpira oči za tisto skupno jedro, ki vse religije zedinja; za navzočnost Boga sredi sveta znanosti in tehnike; za Kristusa v oznanilu ljudi, ki so zunaj krščanstva; za razločevanje evangeljske vere od ideologij; za realno vrednotenje marksistične kritike religije; za izkustveno srečavanje z Bogom v vseh pojavih, rečeh in dogodkih; za razkrivanje izvirov zla; za krščansko odrešenje kot življenjsko dogajanje; za možnost revolucionarne preoditve človeka in človeštva; za nezlomljivo napredovanje radikalne ljubezni po logiki Jezusa Kristusa; za preoblikovalno moč življenja izven kalupov; za izkustvo skupnosti zemlje in Duha; za spoznanje, da samo globinska prepojenost z evangelijem omogoča, da pristno živimo iz evangeljskega prepričanja; za spoznanje, da je osnovno herojstvo priznavati greh in v življenjskem

boju sprejemati nase Kristusovo usodo in zmago; in končno za zaživetje resničnega krščanstva pri nas danes in jutri v širjenju prostora svobode v energiji neutešljivega hrepenenja po večnem. S tem pa je že nakazana vsebina knjige, ki vam bo ob pozornem prebiranju nudila dober zalogaj »duhovne hrane«, je še rečeno v uvodni besedi.

Krivično bi bilo opozarjati predvsem na nekatera predavanja in zapostavljati druga, kajti — kot rečeno — so vsa aktualna in važna; če že, naj posebej omenimo stilistično prednost nekaterih in izvirni prijem avtorjev, kot npr. Grmičev predavanje »Bog v svetu znanosti in tehnike«, predvsem zaradi aktualne tematike, Stresovo predavanje »Marksistična kritika religije«, kjer pa bi

Poravnajte naročnino!

se zdel po vsebini bolj na mestu naslov »Verska kritika marksizma«. Rebulovo izredno aktualno in temperamentno ali boljše rečeno naravnost napeto predavanje »Gospodovalci te temè«, v katerem dramatično obravnava uprašanje Zla in hudiča, oziroma njegova obstoja; Suštarjevo predavanje o Svetem Duhu in prerojenju, Križnikovo predavanje »Duh in revolucija« in Markota Pogačnika razmišljanje »K skupnosti zemlje in duha«, kjer pripoveduje o izkušnjah skupine mladih, ki je šla v samoto obdelovat zemljo in iskat Duha.

Knjiga je tako ne le novost, ampak tudi velika zanimivost na slovenskem knjižnem trgu in bi zaslužila, da bi Slovenci, ki res kaj dajo na življenje duha in na svojo kulturo, željno in z močjo odločenostjo segli po njej. Tudi v jezikovnem pogledu je zelo dobra, če je to — glede na avtorje — sploh še treba omenjati.

Nova številka revije »Cerkev v sedanjem svetu«

Nova, 5.-6. številka revije »Cerkev v sedanjem svetu« (revija izhaja, kot znano, dvomesečno) je posvečena temi »Versko poglobljanje danes«. O tem pišejo Vinko Škafar, Anton Stres, Marjeta Palatinus, Jože Rajhman, Vinko Kobal, Rafko Valenčič, Bono Šagi iz Medžimurja in Štefan Balažic. V rubriki »Pastoralne skušnje in problemi« najdemo prav tako večje število zanimivih člankov, npr. »Zakonski vikend — oblika duhovne poglobitve« Renata Podbersiča in »Družinska duhovnost iz vsakdanjosti« D. Č., pa tudi o »Poglobitvenih srečanjih študentov in izobražencev«. Na koncu so objavljena med drugim poročila o novih knjigah religiozne vsebine.

»ZGODOVINA SLOVENCEV«

Pravkar je prispela v Tržaško knjigarno prva pošiljka nove knjige »Zgodovina Slovencev«, ki jo je izdala Cankarjeva založba. Knjiga šteje 964 strani in je obilno ilustrirana, tudi z večbarvnimi ilustracijami. V novejšem času je to tiskarsko in zlasti ilustrativno najbogatejša knjiga o naši narodni zgodovini. Tiskana je dvostolpčno, napisala pa jo je (po poglavjih) cela vrsta zgodovinarjev, med katerimi so najbolj znani Ferdo Gerštrin, Bogo Grafenauer, Metod Mikuž in Tone Zorn.

Knjiga je opremljena tudi z velikim številom zemljevidov ter je kljub obsežnosti pregledna. Njena slaba stran pa je ista, kot pri drugih »slovenskih zgodovinah«, namreč da pripovedno ni na višku in da opisuje bolj usodo krajev in posestev kakor ljudi. Individualne osebnosti ne pridejo do

prave veljave, pa tudi ne izstopajo glede na svoj pomen, kot nosilci dogajanja. Vsekakor pa je pozdraviti, da smo dobili novo Zgodovino Slovencev, tembolj, ker prinaša marsikaj, česar v prejšnjih zgodovinah ni bilo, in je tudi glede materialnih stvari in dogajanja bolj konkretna. O Zgodovini bomo ob priložnosti obširneje spregovorili. Za zdaj opozarjamo naše bravce nanjo kot nov dosežek slovenskega zgodovinskega dela.

»JAMBOR« ST. 8

Pravkar je izšla 8. številka osmega letnika »Jambora«, glasila slovenskih skavtov in skavtinj na Tržaškem. Na prvi strani prinaša vabilo za drugi zamejski jamboree, ki bo od 23. julija do 7. avgusta v Logu pod Mangartom v Soški dolini. Potem pa si sledijo pestri in zanimivi članki, ki se nanašajo na priprave na to taborenje, na razne druge skavtske dogodivščine, razni poučni članki o skavtskem življenju, pogovori itd. Simpatična novost te številke je članek Krotkega Bivola »Naš jezik na taboru«, v katerem opozarja male in velike skavte in skavtinje, kakšno dolžnost imajo do svojega jezika in kako važno je branje dobrih knjig, pa tudi petja.

Cel Kocbekov dnevnik v italijanščini

Zdaj je izšel v italijanskem prevodu cel parti-zanski dnevnik Edvarda Kocbeka in sicer pod naslovom »Compagnia« (Tovarišija), kot je izšel svoj čas (pred petimi leti) sam prvi del v založbi Yaca book v Milanu. Sedanji prevod je izdala založba CSEO (Centro Studi Europa Orientale). »Tovarišija« je prevedel Alojz Rebula, vendar pa se za drugi del dela niso več obrnili nanj. Kot prevajavec je podpisani samo Antonio Setola, čeprav je verjetno, da sloni novi prevod »Tovarišija« na Rebulovem prevodu. Antonio Setola je pripravil tudi prevod izbora Kocbekovih pesmi,

pod naslovom »Poesie«. Knjižica šteje 40 pesmi in kratek članek o Kocbeku; pesmi so natisnjene poleg prevodov v slovenskem izvirnem tekstu. Izšla je pri isti založbi.

Nedvomno pomeni to novo afirmacijo Kocbekovega literarnega dela v Italiji. Zgrešeno pa se nam zdi uvrščati dela slovenskih avtorjev na vratih Italije v rubrike vzhodnoevropskih avtorjev. To ni upravičeno niti iz ideološkega stališča, ker niti Kocbek ni komunist niti Jugoslavija ne spada v vzhodni blok.

Ministrski svet je na seji v ponedeljek med drugim sprejel nekaj ukrepov, ki se tičejo vojaškega osebja, ki dela v civilnem letalstvu. S temi ukrepi je bila po vsej verjetnosti odpravljena nevarnost, da bi se letalski promet ohromil zaradi morebitnega množičnega odstopa vojaškega osebja, ki nadzoruje radarske naprave. Ministrski svet je odobril tudi ukrepe, ki naj omogočijo redni potek malih matur in zrelostnih izpitov.

Sodobno kmetijstvo

Skladiščenje vina v inertni atmosferi

Vino je med skladiščenjem zelo občutljivo za vpliv zračnega kisika. Njegovo škodljivo delovanje se kaže v poslabšanju senzoričnih značilnosti vina kot posledica kemičnih in bioloških sprememb.

Kemične spremembe: zračni kisik se veže s polifenoli in daje rjavo obarvane snovi, čemur pravimo porjavenje.

Katalitične oksidacije taninskih snovi, drugih polifenolov vinske kisline povzročajo predvsem sivi lom (zaradi oksidacije železa v ferispojine in nato s fosforom v netopni ferisfosfat in črni lom, ki je vezava ferospojin s taninskimi snovmi v netopne feritanate itd.).

Biološke spremembe: kisik omogoča razvoj in razmnoževanje škodljivih aerobnih mikroorganizmov, saj se že pri zelo majhni količini razvijejo osetnokisle bakterije in glivice kana. Uporaba inertnih plinov omogoča povsem novo tehniko zaščite skladiščnega vina pred škodljivim vplivom zraka, saj z njim preprečimo, da bi zračni kisik prišel v dotik z vinom, kar z nobenim klasičnim načinom ni bilo povsem mogoče.

O ureditvi posebne nekomplikirane instalacije za zaščito vina v nevtralni atmo-

sferi se je možno poučiti v vsaki strokovni reviji. Na tak način hranimo vino tudi v nepolnih posodah z enako degustacijsko vrednostjo kakor v polnih posodah.

Ustekleničenje vin v atmosferi inertnih plinov

Pri ustekleničenju prihaja vino ponovno v dotik z zračnim kisikom, ki je v steklenici, tudi če uporabljamo polnilec s podpritisikom. Tudi v tem primeru pride vino v stik z manjšo količino zraka, vendar pod nižjim tlakom, kot je atmosferski. Ob zamašitvi steklenic prihaja tudi do stiska volumna zraka, ki je nad vinom, kar še poveča količino raztopljenega kisika, ki zelo povečuje oksidacijo vina v steklenicah. To zelo škodljivo vpliva na kakovost buketnih snovi v vinu, ki se lahko razvijajo samo v reduktivnih pogojih. To zmanjšanje kakovosti, ki lahko traja tudi več mesecev, imenujejo Francozi »le maladie de la bouteille« — bolezen steklenic. Z uporabo inertnih plinov pri ustekleničenju vina pa se te nevarnosti lahko izognemo. V Rusiji so z metodo plinske kromatografije natančno proučili zračno blazinico nad vinom in ugotovili, da kisika ni več vsebovala, če je bilo vino obravnavano z inertnim plinom. Tako je danes sodobno antioksidativno, brez-zračno ustekleničenje pod zaščito inertnih plinov, ki preprečuje tudi izgubo aromatičnih snovi in ogljikovega dioksida v vinu. Iz steklenice se najprej z dušikom ali ogljikovim dioksidom izrine zrak, možno pa je tudi še dodatno, pred zamašitvijo steklenice, nad površino dodati manjšo količino inertnega plina. Industrija danes že izdeluje razne ustrezne polnilce v raznih velikostih.

Ko so pred leti odobrili v Franciji uporabo inertnih plinov v vinarstvu, so hkrati poudarili, da se ta postopek ne sme zamenjati z uvajanjem inertnega plina pod pritiskom v zaprto posodo z vinom. Določeno je tudi bilo, da mirno vino v nobenem primeru ne sme vsebovati več kot 2 mg ogljikovega dioksida na liter. Mirnim vinom je torej dovoljeno dodajati ogljikovega dioksida le v majhnih količinah, samo za-

radi osvežitve in pomladitve vina, kar je posebej zanimivo za bela in rdečkasta vina pred ustekleničenjem.

Ker z vse bolj omejenimi dozami SO_2 ni več mogoče učinkovito preprečevati oksidacije vina, uporabljajo danes inertne pline, zlasti pri ustekleničenju, kjer pride v vino veliko kisika. En liter vina absorbira 0,5 do 1,5 mmg kisika, kar je med drugim odvisno od uporabljenega postopka. Temperatura pa med ustekleničenjem oksidacijo še poveča.

Iz navedenega je razvidno, da razvoj sodobne tehnike skladiščenja v velikih tankih omogoča zadrževanje mnogo večjih količin raztopljenega ogljikovega dioksida. Tako prihajajo v prodajo večkrat tudi mirna vina, ki vsebujejo čezmerne količine ogljikovega dioksida, kar slabša njihovo kakovost. Nasprotno pa mnoga naša vina na splošno vsebujejo premajhno količino ogljikovega dioksida. Te količine nikakor ne bi smeli prepuščati naključju, pač pa je za vse vrste treba ugotoviti in določiti optimalne vrednosti ogljikovega dioksida.

Z. T.

—o—

Pisma uredništvu:

Kot so že poročali Primorski dnevnik in tudi drugi slovenski listi, je pri nas v teku pobuda za poimenovanje osnovne šole v Mačkoljah.

Ze na prvem javnem sestanku lani spomladi v šoli so bili iznešeni razni predlogi glede poimenovanja, ki jih tu ne navajamo prav zaradi tega, da ne bi zgedalo, da hočemo komu kaj vsiljevati. Povemo naj le, da so eni predlogi naleteli na bolj ugoden odmev pri pretežni večini prisotnih udeležencev, drugi pa manj.

O vseh teh predlogih se je nekajkrat razpravljalo na skupnih sejah medrazrednega sveta in predstavnikov krajevnih organizacij in predstavnikov obeh prizadetih vasi, t.j. Mačkolj in Prebena. V zadnjem času pa so nekateri od teh predstavnikov enostransko opustili dosedanj okvir dogovarjanja in s sklicevanjem raznih vaških sestankov brez javljenega dnevnega reda in soglasja vseh drugih predstavnikov ter brez predhodnega sklepa komponente staršev v medrazrednem svetu resno otežkočili možnost za iskanje in doseg enotnosti glede celotnega vprašanja. Zato se strinjamo s predlogom g. Draga Pahorja (glej PD - 13. maja letos), da je treba vse predloge temeljito preučiti in skušati priti do za vse sprejemljivega enotnega predloga.

Kajti ime šole mora vse prebivalce že predhodno povezovati, zato bi vsi zagrešili največjo napako, če bi z raznimi improviziranimi in prenapljenimi akcijami in podobno hoteli vsiljevati ljudem en ali drug predlog.

Potrebno je ponovno vzpostaviti primerno ozračje za trezno razmišljanje in razpravljanje o primernosti raznih predlogov, kajti prepričani smo, da je le na ta način možno priti do tiste enotnosti, ki nam je v tolikih ozirih potrebna zlasti kot pripadnikom narodne manjšine.

Vsako morebitno nepremišljeno izsiljevanje ne samo spravlja v nevarnost doseg enotnosti, ampak vnaša slabo kri in razdor med obe vasi in med same vaščane.

Z odličnim spoštovanjem!

Prosvetno društvo Mačkolje

Iz Goriške

ZNANI PODJETNIK CARLO RIBI ŽRTEV PROMETNE NESREČE

V ponedeljek popoldne okrog 16. ure se je smrtno ponesrečil v Zagraju inž. Carlo Ribi iz znane družine avtoprevoznikov. Iz nepojasnjenih vzrokov je njegov avtomobil z vso silo trčil v hišo v središču Zagraja, pri čemer je bil inženir pri priči mrtev, njegova sestra pa huje ranjena. Pokojnik je bil znan v mestu in tudi drugod, saj je njegova družina od leta 1920 do 1976 vodila podjetje za prevoz potnikov v naši pokrajini in tudi izven nje. Pred tremi leti je prišlo do podružbljenja podjetja s strani pokrajinske uprave.

SVETOIVANSKI KRESOVI

Na predvečer svetega Ivana se je tudi letos obnovila šega kresov, ki so pozdravili po skoro vseh kraških vaseh in tržaških predmestjih poletni praznik. Po Vzhodnem Krasu so se pojavili tudi šopki in venčki poljskega cvetja po okenskih križih in vhodnih vratih, katere bo poletno sonce osušilo ter bodo varovali hiše do prihodnjega svetega Ivana. Nadaljevanje in oživitve starodavnih šeg ni zgolj folklor in zlasti pri nas kaže na zavzetost v ogroženih krajih predmestnih četrti. Tako je letos pripravilo ljudsko kresovanje obnovljeno prosvetno društvo na Kolonkovcu. V uničujočem objemu velikih stanovanjskih blokov je ponovno vzplamtela vzajemnost in zavzetost. Podobno je bilo pri Svetem Ivanu,

kjer je za primerno razpoloženje v samem središču četrti poskrbel tudi letos pevski zbor Marij Kogoj. Dom Jakoba Ukmarja in škedenjski pevski zbor sta pa letos že petič organizirala v nedeljo poletno prireditev pred domom in škedenjskim etnološkim muzejem, da bi potrdili slovensko prisotnost v nekdanji slovenski vasi, ki jo je urbanizacija spremenila v mestno četrt.

V Bazovici so proslavili 80-letnico domačega društva Lipa, v Boljuncu pa je bila že tradicionalna šagra na Gorici, ki jo prireja domača fantovska in društvo France Prešeren. Pred občinskimi gledališčem pa je bila razstava sončnih plošč v okviru pobude dolinske občinske uprave za sončno energijo v domači uporabi.

KNUT HAMSUN POTEPUHI

OOOO Poslovenil Oton Župančič OOOOOOOOO 56 OOOO

Šel je k sodarjevim, našel ženo in vprašal, ali bi ga mogla vzeti kakor zadnjič za nekaj dni pod streho. Lahko. Menila sta se, reševala razmere pri Knoffu, ona z ozirom na svojo korist in s svojega ženskega stališča: dà, gospe Knoffovi ne bo več treba delati v hiši, spet bodo imeli dve hišni, zakaj Romeo ne mara, da bi se mati tako trudila. O, Romeo bo že polagoma spravil spet vse na noge, saj je tako bogat! In gospodična Ellingsenova je zaročena z Magnusom v štacuni —

»Kaj?«

»Zaročena, s prstanom, vse v redu. Sicer je nekaj starejša od njega, ampak pripravna oseba. Ali se je spominjaš? Pravijo, da je pridno za njim letala in bila kuhana in pečena v njegovi sobi, pa ljudje toliko klepetajo — ne pripoveduj okrog. Tak ostaneš tukaj?«

»Ne, samo čoln bi si rad preskrbel.«

Dobro poučen se je vrnil v štacuno, in kakor so zdaj stale stvari, ni hotel Magnusa prositi nikake usluge, temveč je šel kar naravnost v pisarno k Romenu.

»Ne —!« je rekel Romeo presenečen in je iztegnil roko, kakor prejšnje čase, ko je bil majhen. »No, si prišel spet enkrat k nam pogledat!«

Romeo ni bil baš bolj moški, bil je visok in slok in je imel čudno dolge roke, da so mu bili rokavi od suknje malce prekratki. »Kaj kaniš?« je vprašal, »s čim kupčuješ? Slišal sem, da si posestnik nekake kmetije tukaj v srenji, kako se že pravi tam?«

»Na Doppenu,« je odgovoril Edevart, sicer se pa ni spuščal dalje v to vprašanje. Za to pa je razlagal, da se je poprijel krošnjarstva, saj malo ga je moral potipati — in nazadnje je omenil čoln.

Romeo: »Čoln, dà, čoln lahko dobiš. Majhnega ali na štiri vesla?«

»Na štiri vesla. Z jadrom in sidrom, z vso opravo. Prav za prav pa nisem prišel danes zato k vam. Pa saj res ne gre, da bi vas s tem nadlegoval in vas zadrževal —«

»Za kaj pa gre?«

Edevart je zopet razlagal: da ima moža, ki trguje zanj na severu, in da je odnesel s seboj dosti blaga, pozneje pa ni dal več glasu od sebe, niti poslal denarja. Zdaj je minilo že malone pol leta. Če bi mu Romeo pisal odločno pismo in ga opomnil?

Romeo je bil takoj voljan in je pisal, postalo je resno pismo v docela poslovnem slogu. Romeo je storil gotovo, kakor je najbolje vedel in znal, nemara je dobro delo njegovemu mlademu srcu, da ga je Edevart, za katerega se je obešal, ko je bil še otrok, zdaj vikal in mu izkazoval spoštovanje. — »Dà, kar pridi kadar hočeš,« je rekel naposled, »pa si bova ogledala čoln. Lahko stanuješ tukaj in spiš v pekovi sobi kakor prej.«

»Nastanil sem se pri sodarju.«

»Ne, zakaj pa to?« je vprašal Romeo. »Mojemu očetu to ne bo po godu, večkrat je govoril o tebi, bil si odličen brodar. Ali si ga že pozdravil?«

»Še ne.«

»Pojdi z menoj k obedu, pa ga boš videl!«

Edevart se je opravičeval: da prav zdaj ni dosti čeden, pota so slaba in je temu primerno oblečen, sicer pa najlepša hvala za čast in povabilo!

Ostal je pri sodarjevih in počival. Čez nekaj dni se je začel zvečer potikati doli po dvorišču, delal se je, kakor da prihaja zaradi svojega prijatelja, peka, a njegove misli so bile drugje. Pravzaprav se mu je zdelo nekoliko sramotno, da je gospodična Ellingsenova prebegnila k pomočniku Magnusu, to je pa res klavrno. Sicer Edevart od nje ni zaslužil boljšega, če naj bomo pravični, pa vendar, štacunski pomočnik, ta pobič, Magnus! Da more Edevart z njo na štiri oči govoriti, bi bilo čudno, če mu ne bi pokazala nekoliko svoje bivše naklonjenosti! Ni se mu posrečilo, da bi jo bil zalotil, najbrž se je skrivala, tičala v svoji sobi ali v pomočnikovi in je ni bilo na izpregled. Na neki način je to povečalo njegovo spoštovanje do nje: ni varala, držala se je vedno enega in je bila neomajna. I kaj, malo je frlela — kako ji je že ime? Karolina? — Malo je frlela, se uklonila, skočila je v to reč, in strela, kako je bila jedra in krepka! — Že, a bila je zvesta, zdaj torej zvesta štacunskemu pomočniku.

Ni gotovo, da ga ni to podžigalo, lov ga je priklenil, odložil je svoj odhod zavoljo nje, in kako pojde to dalje! Ostal je več ko teden dni.

Neki dan so mu sporočili, da je prišlo zanj pismo, denarno pismo. To je bilo nekaj nenavadnega, kaj neki pomeni? Bilo je od Mattee, ostro in užaljeno pismo, laž pomešana z resnico, sicer pa precej stvarno; neizumno stvarno: tu je denar, ki mu ga je Nils dolžan, Nils, hvala Bogu, ne bo nikomur več sluga, saj je sin znamenitega moža, je pisala Mattea hladno. In mora se že osmeliti in vprašati, ali je morda Edevart dal kak glas od sebe in naznanil svoj naslov? Kajti, če ni tako, Nils vendar ni mogel poslati denarja potujočemu kramarju brez naslova. Denar da je ležal že dolgo pri nji, je lagala in še pristavila v sveti jezi, naj si le ne drzne Nilsa ovaditi gosposki, ako se hoče ogniti neprijetnostim!

Ta Mattea, ta dečko!

Dobro — Edevart je izplačal trgovca v Bodöju do poslednjega šilinga in je imel še vedno denarja, nekaj petakov je poslal domov Joakimu in mu je še dosti ostalo. Ako je dobil Rommeo vtisk, da mu hoče ostati za čoln na dolgu, se moti, in sklenil je iti k Romeo in mu to takoj povedati.

V pisarni je našel očeta in sina. Stari Knoff se je vzklonil, sicer mu ni dal roke, drugače pa je pozdravil svojega nekdanjega brodarja prijazno in kakor starega znanca: »Veseli me, da nisi pozabil, kar sem ti rekel, ko si odhajal. Da se le spet oglasi pri nas, kadar se razmere zboljšajo. Ne vem, ali te prav zdaj morem potrebovati, pa saj ne bo več dolgo trajalo.«

Romeo je pojasnjeval očetu, da Edevart zdaj sam kupčuje da potuje z blagom po jugu da ima na Lofotih uslužbenca in vodi stvar na debelo. Zdaj da kupuje čoln.

»Dà, danes sem prišel ponj,« je rekel Edevart.

Romeo: »No. Seveda. Rekel sem, da dobiš čoln.«

Edevart se je nasmehnil in ga pogledal: »Da, saj ga nisem prav za prav hotel vzeti na dolg.«

»Tako?« je rekel Romeo. »Ne, ne, sicer pa stóri kakor hočeš« — In prav ta trenutek je pokazal mali, dolgi Romeo, kak dečko je postal in kako bistro je mislil: »Imaš blaga?« je vprašal.

»Nimam.«

Romeo: »Tako je nanoslo, da zdaj pospravljamo in razprodajamo, moj oče in jaz sva mislila, ali ne bi mogel vzeti blaga prav tako lahko pri nas kakor pri kom drugem.«

Stari Knoff je prikimal, a je gledal tuje, kakor da sliši to zdaj prvič.

Edevart: »Hotel sem kupiti blago v Trondhjemu.«

»Zakaj?« je vprašal Romeo. »Mi ti ga damo dober kup in ti naložimo čoln tukaj.«

Stari Knoff je povzdignil svoj glas: »Moj dragi Andresen, mar dvomiš, da bi mogel jaz dati bolj poceni kot ni trgovčiči v Trondhjemu?«

»Ne, tako nisem mislil.«

Romeo: »Mi imamo blaga, ki že dolgo leži, in dobiš ga za slepo ceno, sukna, oblek in drugih potrebščin. To je prav tako dobro, kakor nove reči, samo da je dolgo tu ležalo, ti vse lahko prodaš in pri tem obilo zaslužiš. Mi se tega tukaj več ne iznebimo, ljudje poznajo blago od leta do leta. Pojdi z menoj v štacuno in si oglej, marsikaj boš spoznal še iz časa, ko si bil sam pri nas.«

Šla sta v štacuno in pregledovala police, pogajala sta se, navlekla veliko grmado blaga na pult, Edevarta je premagalo, moral se je braniti, moral se je brzdati. »Nimam denarja, da bi kupil vso vašo štacuno, ne, ne, ne dvajset, temveč mogoče deset navitkov blaga, za božji svet, kako pa naj vse to prodam? Saj ne bo čoln vsega držal!« Preudaril je več kot enkrat. Cene seveda niso bile ravno slepe cene, pa le nepričakovano nizke, in Romeo je hitel ponavljati: »Kar vzemi, mi tega tako ne prodamo, saj nam lahko plačaš ponzeje!«

Pomočnik Magnus se je enkrat potisnil v ospredje, hotel je pač pomagati svojemu gospodarju in rekel ves zardel: »Ne, to je vendar od sile, to ni niti polovična cena, če hočete pogledati račun —«

Romeo mu ni odgovoril.

Niso se še pobotali, ko pride stari Knoff, sproži pokrovček pri svoji uri, ga spet zaklopi in oznani: »Obed čaka. Prosim lepo, Andresen!« Edevart se je zopet branil, Knoff pa je izustil samo eno besedo: »Pojdi!«

Edevart je stal zopet v krasni sobi in gledal preko ograje v svet onkraj njegovega lastnega sveta. Pozdravil je gospo Knoffovo in hčerko, priklonil se je do tal, in spričo ljubeznivosti obeh dam večkrat ni vedel kaj odgovoriti.

Zanj ni bilo pogrjneno, a gospodična Ellingsenova je šla z zardelim licem ven, da je prinesla, kar je manjkalo. Čutil se je neznatnega in si je želel biti daleč stran, toda Romeo je sédel poleg njega in stari Knoff ga je kedaj pa kedaj nagovoril: »Ali misliš zdaj sploh pri tej trgovini ostati, Andresen? Kajti v tem primeru se lahko sklicuješ name!«

(Dalje prihodnjič)

—○—

Delegacija Zveze komunistov Jugoslavije je odpotovala na uradni obisk v Združene države, kamor sta jo povabili vodstvi demokratske in republikanske stranke.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« ■ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ■ Odgovorni urednik: Drago Legiša ■ Tiska tiskarna Graphart. Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 772151